

om. Men jeg kan ikke se andet, end at det vil være meget ønskeligt at naa en saadan Enighed. Jeg skal ikke her udtale mig om, hvorledes Spørgsmaalet praktisk talt kan løses; det er rimeligt, at man forsøger at løse det i Fællesudvalg. I Almindelighed vil jeg sige, at jeg finder paa den ene Side, at Forældrene skal have en tilbørlig Indflydelse, saa at hvor en Lærers Forhold er af en saadan Beskaffenhed, at man maa sige, han virker uheldigt, dér bør han kunne fjernes. Men paa den anden Side maa tilfældige Indflydelser heller ikke kunne gøre sig gældende, saaledes at han uden videre kan afskediges som Følge af en Agitation, der kan sættes i Gang imod ham. Det gælder om her at finde den passende Middelvej, og jeg vil for mit Vedkommende meget ønske, at den vil kunne naas til Gavn baade for Lærernes Skyld og for Forældrenes Skyld, og det vil med andre Ord sige til Gavn for Skolen og dens Udvikling.

Jeg skal ikke nu udtale mig om, hvorvidt det vil være muligt at naa en Overenskomst i Aar, men jeg vil dog sige, at jeg vilde beklage, om man ikke kunde naa en saadan Overenskomst i et Fællesudvalg. Nu diskuterede vi Sagen i Fjor, og vi diskuterer den i Aar, og jo mere en saadan Sag diskuteres Aar efter Aar, desto mere vil det i Regelen vække en Uro, som er alt andet end heldig for Skolevæsenets Udvikling. Jeg vilde derfor meget ønske, at vi kunde faa Sagen fremmet hurtigt gennem Folketinget, saa at den kan gaa i Fællesudvalget snarest muligt, og at det maa lykkes Fællesudvalget at naa en Forstaaelse.

Rasmus Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Det er Ønsket om at give min Tilslutning til det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) og de Udtalelser, han fremsatte, angaaende Afskedigelsesbestemmelserne, der har kaldt mig frem. Det er en bestemt Sag, som fremkalder disse mine Udtalelser, en Sag fra min Hjemegn, hvor vi i Øjeblikket lever under saa uheldige Forhold, at det ikke er Lærerne, der er retsløse, som der her er sagt, men det nærmest ser ud, som om Flertallet af Beboerne er retsløse overfor en meget uheldig Lærer. Det vil være meget naturligt, at jeg med et Par Ord gør opmærksom paa dette Forhold, for at ogsaa dette kan blive taget med under Overvejelserne, naar dette Spørgsmaal nu sandsynligvis gaar sin Løsning i Møde. Da det er en Førstebehandling, vil jeg tillade mig at gaa noget

tilbage i Tiden — jeg skal saa for øvrigt fatte mig kort — for at beskrive Skoleforholdene derhjemme.

I Tresserne havde vi i Gellerup Sogn 2 Skolelærere; det var den senere bekendte Folketings- og Landstingsmand Thomas Nielsen og den endnu levende meget kendte Eventyrsamler Evald Tang-Kristensen. De havde hver en Skole med Bygninger og Jordlod og desuden hver en Biskole; de maatte altsaa hver passe 2 Skoler. De var meget smaaat lønede, og Skoleforholdene var i det hele taget meget primitive, som man siger. Der var den Gang kun liden Sans for, kun lidt Forstaaelse af, hvordan man skulde vinde længere frem. Lidt efter lidt bedredes dog Forholdene, og med flere Overgangsled naaede man for faa Aar siden til at have 4 nye, velbyggede Skoler —, ja den ene var ikke helt ny, men der var 3 nybyggede Skoler med Gymnastikhuse, og Skolevæsenet i Gellerup Sogn blev omtalt ved offentlige Lejligheder som Mønster til Efterfølgelse. At den fjerde Skole — Thomas Niensens gamle Skole — ikke var naaet saa vidt, at der ogsaa dér var opført Gymnastikhus, skyldtes den Omstændighed, at det var sandsynligt, at Skolen vilde blive flyttet, idet nemlig Stationsbyen Hammerum, som hørte til denne Skole, udvidede sig stærkt, og Børneantallet tiltog betydeligt; dette førte virkelig ogsaa til, at man maatte flytte Skolen. Man kunde ogsaa have oprettet et nyt Embede, der var delte Meninger om den Ting, men Flertallet i det daværende Sogneraad blev nu enigt om at flytte Skolen, saa den kom til at ligge paa Hammerum Grund; Skolekredsen er for øvrigt den samme som tidligere. Skolen blev desuden udvidet. Rigtigheden af den Opfattelse, som er kommet stærkt frem i de senere Aar, at det er bedst at have en stærkt klassedelt Skole, kan være ret omtvistelig, men denne Tanke vandt i alt Fald Sejr, og man byggede en ny Skole for 40—50,000 Kr. med alle Bekvemmeligheder og Indretninger og ansatte en Førstelærer, en Andenlærer og en Pøgelærerinde; desuden har hver af de andre 3 Skoler en Lærer og en Pøgelærerinde. Der foreligger altsaa i det hele taget tydeligt Vidnesbyrd om, at Sognets Befolkning med stor Interesse og med stor Opofrelse har paataget sig at udvikle sit Skolevæsen paa bedste Maade. Men nu er den nye Skolekreds kommet i en ret ejendommelig Stilling, idet man er blevet udviklet i en Sag, som endnu ikke har fundet sin Afgørelse. Hvis en Afgørelse